

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2015, declarat de avocatul Jovmir Iulian în numele inculpatului

Volodin Alexandr Alexandr, născut la
07.09.1983, originar Federația Rusă, domiciliat
or. Ialoveni, str. Basarabia 1,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.12.2013-18.12.2014;

Instanța de apel: 22.01.2015-09.03.2015;

Instanța de recurs: 21.08.2015-04.11.2015,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 18 decembrie 2014, Volodin Alexandr a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Prin aceeași sentință a fost achitat și Calinin Vasiliu, învinuit în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, însă în privința acestuia hotărîrile nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală Volodin Alexandr și Calinin Vasiliu sunt învinuiți că, la sfîrșitul lunii iulie, 2012, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă au pătruns pe teritoriul ÎI "Liudmila Petihacinîi" amplasată în or. Ialoveni, str. Basarabia 1, de unde tainic au sustras următoarele bunuri: un aparat de sudat la prețul de 12000 lei, două acumulate de la autocamion la prețul de 1500 lei fiecare, 150 metri de cablu KG 3*6+1*4 la prețul de 55,30 lei metru, 25 metri de cablu KG 1*50 la prețul de 89,50 lei și 25 metri de cablu KG 1*35 la prețul de 61.95 lei, bunuri care le-au folosit după propria dorință, fapt prin ce i-au cauzat părții vătămate Petihacinîi Mihail un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 24

081,25 lei, iar părții vătămate Ciobanii Serghei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Volodin Alexandr să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, a suspenda executarea pedepsei cu stabilirea termenului de probă de 2 ani.

În argumentarea apelului a invocat că instanța a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpaților, pe care le-a apreciat ca fiind veridice, cu toate că acestea sunt făcute în mod evident în scop de apărare și contravin unui comportament ce urma să-l aibă Volodin Alexandr și a apreciat critic declarațiile părților vătămate și nu a luat în considerație faptul că anume aceștia sunt cei care au și descoperit infracțiunea pe urmele lăsate de către aparatul de sudat ce a fost dus în garajul lui Calinin Vasiliu.

Instanța a indicat că, Volodin Alexandr și Calinin Vasiliu au fost agresați verbal și fizic când aceștia de bună voie au restituit două acumulate și aparatul de sudat. Aceste circumstanțe reies doar din declarațiile inculpaților făcute cu scopul de a motiva faptul că inițial au recunoscut vina, au reparat aparatul de sudat și au scris o recipisă pentru restul prejudiciului, iar faptul agresării fizice nu a fost probat de inculpați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 09 martie 2015 a fost admis parțial apelul declarat de procuror, casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Volodin Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 (șase mii) lei.

4.1. Instanța de apel a constatat că, Volodin Alexandr împreună cu Calinin Vasiliu la sfârșitul lunii iulie, 2012, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă au pătruns pe teritoriul ÎI "Liudmila Petihacinîi" amplasată în or. Ialoveni, str. Basarabia 1, de unde tainic au sustras următoarele bunuri: un aparat de sudat la prețul de 12000 lei, două acumulate de la autocamion la prețul de 1500 lei fiecare, 150 metri de cablu KG 3*6+1*4 la prețul de 55,30 lei metru, 25 metri de cablu KG 1*50 la prețul de 89,50 lei și 25 metri de cablu KG 1*35 la prețul de 61.95 lei, bunuri care le-au folosit după propria dorință, fapt prin ce i-au cauzat părții vătămate Petihacinîi Mihail un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 24 081,25 lei, iar părții vătămate Ciobanu Serghei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3000 lei.

Colegiul penal a dat o apreciere critică declarațiilor lui Volodin Alexandr menționând că declarațiile acestuia date în cadrul procesului penal nu numai că nu coroborează cu faptele și împrejurările dovedite prin alte mijloace de probă, dar sunt combătute prin declarațiile părților vătămate Petihacinii Mihail și Ciobanu Serghei.

Declarațiile părților vătămate fiind apreciate prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, veridicității și coroborării cu celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale, instanța de apel a conchis că ele se confirmă și prin următoarele probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței de apel:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.06.2013 prin care a fost examinat teritoriul ÎI „Ludmila Petihacinii” de pe str. Basarabia 1, or. Ialoveni, unde se observă două fire electrice tăiate, ce ies din peretele unei clădiri de pe teritoriul întreprinderii (f.d.5-7, Vol. II);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2013 potrivit căruia, a fost examinat un aparat de sudat de tensiunea de 380 V. cu curent continuu și alternativ. Carcasa aparatului este din metal de culoare verde-cafenie. De asemenea s-au examinat și două acumulate de 24 V, care sunt instalate la un automobil de model „Iveco”(f.d.8-10, Vol. II).

Dînd o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția lui Volodin Alexandr în săvîrșirea faptei criminale constatate și anume art. 186 alin.(2) lit. b),c),d) Cod penal – furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Colegiul penal a menționat că instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile inculpaților potrivit cărora bunurile au fost găsite ascunse în arbuști, declarații pe care eronat le-a apreciat ca fiind veridice, or, este evident că acestea sunt făcute în scop de apărare și contravin unui comportament ce urma să-l aibă atît Volodin Alexandr, cît și Calinin Vasilii în cazul depistării cu adevărat a cărorva bunuri sustrate și ascunse în arbuști, însă ambii inculpați nu au întreprins nimic în vederea găsirii bunurilor.

Astfel, conform declarațiilor făcute de Volodin Alexandr și Calinin Vasilii, aceștia cu toate că au văzut că bunurile sunt ascunse, deci evident că sunt sustrate, pe timp de noapte, nu anunță poliția despre faptul că au găsit niște bunuri, dar după cîteva minute, văzînd că nu vine nimeni după bunuri, duc aceste bunuri în garajul lui Calinin V. și nici a doua zi nu înștiințează poliția, cu toate că au avut posibilitatea de a anunța poliția despre faptul că au găsit niște bunuri, care au o valoare suficient de mare.

Apreciind aceste declarații prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, Colegiul penal a constatat că declarațiile lui Volodin Alexandr și Calinin Vasilii nu corespund realității și sunt făcute în scopul ușurării situației în care s-au pomenit aceștia.

S-a constatat că, declarațiile lui Volodin Alexandr și Calinin Vasilii, de nerecunoaștere a infracțiunii imputate sunt singulare, nefiind susținute de probatoriu scris, atașat cauzei, condiții în care vor fi înlăturate.

Astfel că, versiunea celor doi precum că bunurile au fost găsite ascunse în arbuști, dar nu au fost sustrase pe teritoriul ÎI „Liudmila Petihacinî” amplasată în or. Ialoveni, str. Basarabia 1, este combătută prin declarațiile părților vătămate care au declarat că au găsit bunurile sustrase după urmele lăsate de aparatul de sudat care a fost dus în garajul lui Calinin Vasilii.

Nu este lipsit de importanță, faptul că la momentul când bunurile au fost restituite proprietarilor, aparatul de sudat deja era deteriorat, fiind scoase elementele din cupru, denotă că aceștia au dus metalul la un centru de colectare a metalelor, unde au putut să reușească să ducă și cablul sustras, din care considerent piesele dezmembrate de la aparatul de sudat și cablul, nu au fost găsite în garajul lui Calinin V.

Respectiv, este evident că Volodin Alexandr și Calinin Vasilii au restituit bunurile sustrase doar după ce au fost demascați de către Petihacinî Mihail și Ciobanu Serghei.

Instanța de fond și-a mai motivat soluția de achitare pe faptul că Volodin Alexandr și Calinin Vasilii au fost agresați verbal și fizic când aceștia de bună voie au restituit două acumulate și aparatul de sudat, însă Colegiul penal nu a reținut această concluzie or, aceste circumstanțe rezultă doar din declarațiile ambilor inculpați, făcute cu scopul de a motiva faptul că inițial au recunoscut vina, au reparat aparatul de sudat și cele două acumulate, iar pentru restul prejudiciului au scris o recipisă.

Iar faptul agresiunii fizice a lui Volodin Alexandr și Calinin Vasilii de către părțile vătămate nu a fost probat nici în instanța de fond nici în cea de apel, fapt ce denotă că această afirmație este făcută în scopul ușurării situației în care s-au pomenit.

Cu referire la declarațiile părților vătămate, contrar poziției instanței de fond, Colegiul penal nu le-a apreciat critic, deoarece aceștia au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorilor, cât și nu au fost stabilite careva împrejurări ce ar determina instanța să dea apreciere critică depozițiilor părții vătămate audiate în prezenta cauză penală sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, de vreme ce nu a fost dovedită existența cărorva relații ostile între inculpați și părțile vătămate.

O altă concluzie eronată a instanței de fond este lipsa intenției lui Volodin Alexandr și Calinin Vasilii de a ascunde urmele vizibile lăsate de roțile aparatului de sudat, datorită cărui fapt a fost descoperită infracțiunea care duceau direct spre garajul lui Calinin, or, faptul că inculpații nu au distrus urmele comiterii infracțiunii nu poate fi considerat ca lipsa intenției, de vreme ce sustragerea a avut loc seara târziu și aceste urme putea să nu fie văzute de către inculpați.

Reieșind din cele expuse, Colegiul a apreciat că situația de fapt a fost temeinic stabilită în baza unei analize atente și obiective a întregului ansamblu probator administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în mod direct și nemijlocit de către instanța de apel, faptele reținute în sarcina lui Volodin Alexandr, fiind just încadrate juridic, încadrare ce corespunde situației de fapt reținute, fiind întrunite elementele tragerii la răspundere penală a acestuia sub aspectul infracțiunii ce i se reține în sarcină - art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui Volodin Alexandr Colegiul penal a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal.

Ținând cont de circumstanțele cauzei enunțate, de persoana inculpaților, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, se apreciază că scopul pedepsei, contrar solicitării procurorului, poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non privative de libertate, sub formă de amendă în cuantumul minim prevăzut de sancțiunea normelor încriminate, considerînd-o una echitabilă.

5. Împotriva hotărîrii menționate avocatul Jovmir Iulian în numele inculpatului Volodin Alexandr a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că, partea vătămată Petihacinîi Mihail a depus plîngere la organul de urmărire penală peste aproximativ un an, iar în tot acest timp dînsul l-a agresat pe Volodin Alexandr fizic și psihologic să achite sume de bani, mai mult, Ciobanu Serghei nu a depus plîngere, însă totuși acesta a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

Totodată, în ședința de judecată Petihacinîi Mihail nu a putut prezenta careva probe privind apartenența și existența cablului sustras de pe teritoriul ÎI „Ludmila Petihacinîi” după lungime și grosime, iar învinuirea este bazată doar pe declarațiile părților vătămate, fără a lua în considerație faptul că anume aceștia sunt cei care au descoperit infracțiunea pe urmele lăsate de către aparatul de sudat ce a fost dus în garajul lui Calinin V.

Recurentul mai menționează că, inculpatul a fost agresat verbal și fizic de către părțile vătămate când a restituit împreună cu Calinin Vasilii de bună voie două acumulatori și aparatul de sudat, iar declarația cu obligațiunea de a achita careva sume de bani a scris-o doar Calinin Vasilii, însă nu și Volodin Alexandr.

5.1. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință prin care se expune pentru respingerea acestuia, deoarece instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, făcând o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just încadrând acțiunile lui Volodin Alexandr în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lecturînd textul recursului reține că, de către recurent s-a invocat ca temei de drept pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul remarcă că, din textul recursului declarat rezultă de fapt dezacordul cu aprecierea probelor care denotă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, casînd sentința instanței de fond.

În urma celor relatate, instanța respinge ca nefondat argumentul recurentului precum că partea vătămată Petihacinîi Mihail a depus plîngerea peste aproximativ un an, iar în tot acest timp dînsul l-a agresat pe Volodin Alexandr fizic și psihologic să achite sume de bani, mai mult, Ciobanu Serghei nu a depus plîngere, însă totuși acesta a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

Astfel, pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel corect s-a constatat că Volodin Alexandr a săvîrșit furtul încriminat, mai mult ca atît, părțile vătămate au declarat că inculpații și-au cerut scuze pentru cele săvîrșite și au scris o recipisă prin care se obligau să restituie prejudiciul cauzat, fapt confirmat de către Calinin Vasiliu, care nu a fost negat de către Volodin Alexandr și din considerentele că aceștia s-au eschivat de a-și executa obligațiunile plîngerea a fost depusă la organul de urmărire penală mai tîrziu.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond Volodin Alexandr a declarat, că fiind forțat fizic și psihologic și-a recunoscut vina față de Ciobanu Serghei în momentul în care în garajul lui Calinin Vasiliu au fost depistate o parte din bunuri, iar cablurile sustrase au fost duse la topit (f.d. 143-145, Vol. I), însă, Colegiul menționează că spusele inculpatului referitor la maltratare nu au fost

confirmate, fapt ce denotă ca fiind o modalitate a acestuia de a se eschiva de la răspunderea penală.

Tot aici instanța precizează că o parte din bunuri aparțineau lui Ciobanu Serghei și odată cu sustragerea acestora ultimului i-a fost cauzat prejudiciu material, fapt ce a dus la recunoașterea acestuia în calitate de parte vătămată și partea civilă (f.d. 40, 42, Vol. I).

De asemenea, instanța remarcă că la materialele cauzei este anexată informația prin care ÎI „Liudmila Petihacinî” a intrat în posesia cablurilor care ulterior au fost sustrate de către Volodin Alexandr (f.d. 22, Vol. I), ceea ce duce la respingerea argumentului recurentului precum că în instanța de apel nu s-a prezentat careva probe privind apartenența și existența cablului sustras, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, Colegiul remarcă că conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. **4.1** al prezentei decizii.

Astfel, Colegiul precizează că instanța de apel la judecarea cauzei corect a ajuns la concluzia de casare a sentinței și a pus la baza soluției sale de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate probele administrate la materialele cauzei și anume declarațiile părților vătămate, precum și materialele cauzei.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora instanța a formulat și a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, invocate la pct. **4.1** al prezentei decizii, pe care Colegiul le însușește, iar instanța de apel corect a apreciat critic argumentele inculpatului, precum că el nu a comis infracțiunea.

Mai mult ca atât, motivele aduse de recurent precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele avocatului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că, hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Astfel, argumentele invocate de avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de

recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Jovmir Iulian în numele inculpatului Volodin Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2015, în cauză penală în privința ultimului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 25 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun